

ZAR JE PAPA TRGOVAČKI PUTNIK?

Nemali dio naše intelektualne javnosti i medija što izlaze na ovome dijelu *Zapadnog Balkana* pokušava stvoriti dojam da je jedina svrha nedavnog posjeta pape Benedikta XVI. Hrvatskoj njegova poduka o hrvatskoj povijesti XX. stoljeća i njegovo poticanje hrvatskog ulaska u Europsku uniju. No, papa nije nikakav stručnjak za hrvatsku povijest, pa ni za povijest uopće, ali, još važnije od toga, nije Benedikt XVI. ni trgovački putnik poduzeća *José Manuel Durrao Barroso & Co.*, plaćen komisijski po utrapljenom primjerku Lisabonskog ugovora naivnim kupcima. Nije papa čak ni Član Delegacija Francuske Vlade u Međunarodnim Pregovorima i Konzultant Za Zajmove Europske Investicijske Banke Doktor Neven Šimac (s njegovom «Evropom»), iako bi možda Član Delegacija Francuske Vlade u Međunarodnim Pregovorima i Konzultant Za Zajmove Europske Investicijske Banke Doktor Neven Šimac – uza sve ostalo – htio biti i papa, ali mu to zasad ne polazi za rukom, a mali su izgledi da u tom pogledu i u budućnosti bude bolje sreće (na našu sreću!).

Kad bi, naime, sadašnji oblik europske integracije bio onaj koji zagovara Sveta Stolica, bili bismo i mi za nj, jer ako je u posljednja dva stoljeća itko ovdje bio za europske vrijednosti i suradnju europskih naroda, onda su to bili hrvatski nacionalisti; i ako je itko bio protiv toga, bili su to oni koji su budućnost Hrvatske gradili na kosovskome mitu, u sjeni vidovdanskim hramova, pod okriljem *Moskovije* ili na afroazijskim, *nesvrstanim* širinama. No, i sadašnji je papa, kao i neki njegovi predšasnici, u više navrata ukazivao na zabrinjavajuće tendencije u razvitku europske integracije, jer ona, nažalost, nerijetko pokazuje i nevješto prikrivanu supranacionalnu i protukršćansku notu. Zato nije sasvim jasno, misli li Benedikt XVI. ozbiljno da bi četiri milijuna hrvatskih katolika mogla bitno pridonijeti vraćanju europske integracije njezinim kršćanskim korijenima, ili nam tek hoće kazati da se bolesna bačva, ona u kojoj se vino već ukvasilo, najbolje liječi ulijevanjem zdrava vina. (Jer u tom bi ga slučaju i nepismeni težak podučio da takav način rasuđivanja ne priliči ni onima na manje odgovornim dužnostima.) Bit će, dakle, ipak da je papa došao hrvatskim katolicima – pa i onima u Hrvatskoj koji nisu ni katolici niti su Hrvati – prenijeti nešto što je i trajnije i vrjednije od aktualnog oblika tzv. zblizavanja europskih zemalja.

A što je dopustio da se stekne i drugačiji dojam, i što je dao krila onima koji njegove misli svode samo na poticaj hrvatskog pristupa Europskoj uniji, također ne će biti sasvim slučajno, niti će biti sasvim bez udjela **n e k i h** hrvatskih šaptača. Ako su pritom i interesi opće crkve i vatikanske države pretpostavljeni interesima maloga hrvatskog naroda, nije ni prvi – a bit će – ni posljednji put. Kad su ono **n e k i** katolički biskupi i provincijali 1918. uvjerali Hrvate da im je «misija» stvoriti Jugoslaviju, siromašni je pop Stipe pl. Vučetić pokazao da je duhom bogatiji od onih na biskupskim stolicama, zgražajući se nad takvim nasiljem nad Evanđeljem i podsjećajući da u Svetome Pismu takvo poslanje ni Hrvatima ni kojemu drugom narodu ipak nije namijenjeno i da Jugoslavija nije nikakva evanđeoska kategorija, potreba ni nužda.

A kad je ono jugoslavenski komunistički Beograd 1966., opet uz asistenciju **n e k i h** od naših crkvenih ljudi, sa Svetom Stolicom sklopio stanoviti aranžman koji je zbnio i teško uznemirio ponajprije one koji su i radi hrvatskog naroda i radi Crkve teško stradavali u prethodna dva-tri desetljeća, podsjetio je tada već dugogodišnji hrvatski politički emigrant, istaknuti pripadnik predratnoga katoličkoga – ali i hrvatskoga nacionalističkoga – pokreta, dr. Ivo Korsky: «*Vatikan je samo vidljivi, upravni organ Crkve, te prema tome niti je nepogrešiv u političkim pitanjima, niti su ljudi obvezani slijediti sve njegove diplomatske poteze. Hrvatski katolici dužni su slijediti nauk sv. Oca Pape samo u pitanjima vjere i morala, dakle kad govori kao Kristov Namjesnik na zemlji, ali ne ono što Papa, kao najviši upravni činovnik Crkve, smatra potrebnim da uredi na političkom području. Na političkom području svaki je Hrvat slobodan da vodi onu politiku koja koristi Hrvatskoj kao takvoj, bez obzira na vatikanska priznanja.*»

Poukama Stipe pl. Vučetića i dr. Ive Korskoga ni danas se nema što dodati ni oduzeti. Bit će tako i sutra i uvijek. I, makar grješnik, ne mislim da ću pred lice Gospodnje zbog toga crnjeg obraza od bruxelleskih slijepaca...

Tomislav JONJIĆ

IZ SADRŽAJA

EUROZA HARA HRVATSKOM	3
<i>prof. dr. Branimir LUKŠIĆ</i>	
PREDSTAVA SRPSKOGA NARODNOG POZORIŠTA U MLADIĆEVU (LAZAREVU)	6
<i>Josip Ljubomir BRDAR</i>	
RAĐANJE EUROPE (XI.)	10
<i>Dr. Vjeko Božo JARAK</i>	
DVADESETA OBLJETNICA RIJEČKE PODRUŽNICE HRVATSKOG DRUŠTVA POLITIČKIH ZATVORENIKA. 13	
<i>Slavko MEŠTROVIĆ</i>	
KRONOLOGIJA PRAVAŠTVA (IV.)	14
<i>Mladen KALDANA</i>	
SAVJET LIJEČNIKA	16
<i>dr. med. Drina BLAŽEKOVIĆ-SOJČIĆ</i>	
RAZMIŠLJANJA O STARENJU I STAROSTI (9).....	16
<i>Maja RUNJE, prof.</i>	
JOŠ O ŽERJAVIČEVIM KRIVOTVORINAMA (III.)	18
<i>Vladimir MRKOČI</i>	
BLEIBURG, ČETRNAESTOG SVIBNJA 2011.	20
MACELJ 2011.: BLAGOSLOV KRIŽNOGA PUTA I MISA ZA NEDUŽNE ŽRTVE.	25
OBILJEŽENA 66. OBLJETNICA STRADANJA HRVATA NA CRVENOJ STIJENI KOD KISELJAKA	28
<i>Ana POPOVIĆ</i>	
JUGOSLAVENSKI KOMUNISTIČKI ZLOČINI U GRAČANIMA KRAJ ZAGREBA 1945. GODINE	29
<i>Domagoj NOVOSEL, prof.</i>	
PROF. DR. ANTE SEKULIĆ (1920. – 2010.) U POVODU DEVEDESETE OBLJETNICE	34
<i>Dr. sc. Anđelko MIJATOVIĆ</i>	
SLUČAJ PROF. DRAGANOVIĆA.....	37
<i>Vladislav MUSA, prof.</i>	
LEPOGLAVA JE MUČILIŠTE I GUBILIŠTE HRVATSKIH POLITIČKIH OSUĐENIKA	38
<i>Mons. dr. Juraj BATELJA</i>	
O NASTANKU I DJELOVANJU ORGANIZACIJE TIHO (4).....	40
<i>Dr. Radoslav MARIĆ</i>	
VOJSKOVOĐA SVETOZAR pl. BOROVIĆ: HRVATSKI PRAVOSLAVAC U BORBI PROTIV BALKANIZACIJE HRVATSKE (V.)	44
<i>Mladen KALDANA</i>	
IN DIESER AUSGABE.....	47
IN THIS ISSUE	48